

Sygn. akt I C 1627/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko **M. S. (1) i M. S. (2)**

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 11 maja 2017r.

Sygn. akt I C 1627/17

UZASADNIENIE

W pozwie o zapłatę w postępowaniu nakazowym z dnia 8 grudnia 2016r. powód (...) Bank (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych **M. S. (1) i M. S. (2)** solidarnie na rzecz powoda kwoty **76.931,12 złotych (siedemdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden 12/100)** w tym należność główna 67.200,00 złotych (sześćdziesiąt siedem tysięcy dwieście 00/100), odsetki naliczone do dnia 16 listopada 2016 roku włącznie w kwocie 9.506,12 złotych (dziewięć tysięcy pięćset sześć 12/100), koszty upomnień 225,00 złotych (dwieście dwadzieścia pięć 00/100) oraz dalsze należne odsetki od dnia 17 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, które są naliczane według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. właściwej dla kredytów postawionych w stan natychmiastowej wymagalności liczonej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego – aktualnie 10 % w stosunku rocznym, ale nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 67.200,00 złotych (sześćdziesiąt siedem tysięcy dwieście 00/100) oraz zwrot kosztów procesu od pozwanych na rzecz powoda według norm przepisanych .

(k.3-4)

W dniu 11 maja 2017 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i nakazał pozwany **M. S. (1) i M. S. (2)** aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w imieniu której działa Oddział Centrum (...) w Ł. kwotę **76.931,12 złotych (siedemdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden 12/100)** w tym należność główna 67.200,00 złotych (sześćdziesiąt siedem tysięcy dwieście 00/100), odsetki naliczone do dnia 16 listopada 2016 roku włącznie w kwocie 9.506,12 złotych (dziewięć tysięcy pięćset sześć 12/100), koszty upomnień 225,00 złotych (dwieście dwadzieścia pięć 00/100) oraz dalsze należne odsetki od dnia 17 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, które są naliczane według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. właściwej dla kredytów postawionych w stan natychmiastowej wymagalności liczonej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego – aktualnie 10 % w stosunku rocznym , ale nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 67.200,00 złotych (sześćdziesiąt siedem tysięcy dwieście 00/100) oraz kwotę **979,00 złotych (dziewięćset**

siedemdziesiąt dziewięć 00/100) tytułem kosztów postępowania w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieśli w tymże terminie zarzuty .

(k.63)

Zachowując termin ustawowy pozwani złożyli zarzuty od w/w nakazu zapłaty i wnosili o uchylenie nakazu zapłaty oraz oddalenie powództwa.

W treści zarzutów pozwani nie kwestionowali faktu zawarcia umowy pożyczki zaś kwestionowali zasadność wystąpienia z powództwem gdyż w ich ocenie umowa w dalszym ciągu obowiązuje i nie została skutecznie wypowiedziana, a kwestia spłat zaległych rat została uzgodniona w oddziale banku w B..

(k. 69, 69 v., k.71, 71 v.,)

W piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2018 roku powód poparł powództwo i podnosił, iż umowa kredytu w dniu 8 lipca 2015 roku została skutecznie wypowiedziana zaś wypowiedzenie zostało skutecznie doręczone w dniu 17 lipca 2015 roku .

(k.123)

W piśmie procesowym z dnia 7 marca 2018 roku pozwani wnosili o rozłożenie należności głównej **76.931,12 złotych (siedemdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden 12/100)** na sześć rat w kwotach po 12.822 złotych, ostatnia rata płatna do dnia 31 grudnia 2020 roku .

(k.141)

Na rozprawie w dniu 7 marca 2018 roku pozwany **M. S. (1)** przyznał, że otrzymał wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 8 lipca 2015 roku i w razie uwzględnienia powództwa wnosi o rozłożenie zasądzonej należności na raty.

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 7 marca 2018 roku stanowisko strony pozwanej 00:01:34-00:03:08 **k.142 v.,144**)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2004 roku została podpisana umowa kredytu inwestycyjnego z dopłatami (...) nr 202- (...)/ARi (...) z późniejszymi zmianami pomiędzy (...) Bank (...) z siedzibą w W. , a M. S. (1) z poręczeniem M. S. (2).

W świetle zapisu § 2 umowy kredyt został udzielony na okres 180 miesięcy, tj. od 7 października 2004 roku do 6 października 2019 roku .

(**dowód** : kopia umowy kredytu inwestycyjnego z dopłatami (...) nr 202- (...)/ARi (...) wraz z aneksami **k.7-17 v.,)**

W dniu 25 sierpnia 2016 roku listem poleconym powód wezwał pozwanych do niezwłocznej spłaty zadłużenia jednakże pozwani nie wywiązali się ze zobowiązania .

(**dowód** : wezwanie do zapłaty z dowodem doręczenia **k.18,19**)

Zadłużenie na dzień 17 listopada 2016 roku wynosi :

- należność główna 67.200 złotych ;
- odsetki 9.506,12 złotych ;
- koszty 225,00 złotych ;

Wezwanie do zapłaty pozostało bez odpowiedzi .

W świetle zapisu § 13 umowy kredytowej w razie niezaspokojenia swojego roszczenia bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części .

(**dowód** : kopia umowy kredytu inwestycyjnego z dopłatami (...) nr 202- (...)/ARi (...) wraz z aneksami **k.7-17 v.,**)

W dniu 8 lipca 2015 roku bank wypowiedział umowę kredytu zaś wypowiedzenie zostało skutecznie doręczone w dniu 17 lipca 2015 roku .

(**dowód:** wypowiedzenie umowy kredytu **k.134,135,136**)

Pomimo powyższego wezwania do zapłaty pozwani nie uregulowali wymagalnej należności z tytułu umowy kredytowej na rzecz banku. Należności tej nie spłacili do chwili obecnej.

(okoliczność bezsporna)

Pozwani prowadzą gospodarstwo rolne – zajmują się hodowlą trzody chlewnej. Nie negują należności objętej pozwem. Obecnie pozwany szacuje zadłużenie na kwotę około 900.000 złotych. M. S. (1) zajmuje się także produkcją warzyw wraz z ojcem i jest współwłaścicielem areалу gruntów o obszarze 60 hektarów . Od kwietnia do października pozwany szacuje swój dochód na kwotę od 30.000 złotych- 40.000 złotych miesięcznie .

Pozwany wnosi o rozłożenie należności na raty po 12.000 złotych zamieszkuje wraz z synem 20 letnim, córką 17 letnią , córką 6 letnią i żoną M. S. (2) pracują wspólnie w gospodarstwie rolnym.

(**dowód:** nagranie audio- video z dnia 7 marca 2018 roku zeznania pozwanego 00:04:00- 00:12:50 **k.142 v., 143,144**)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest okoliczność , iż w dniu 7 października 2004 roku została podpisana umowa kredytu inwestycyjnego z dopłatami ARi MR nr 202- (...)/ARi (...) z późniejszymi zmianami pomiędzy (...) Bank (...) z siedzibą w W., a M. S. (1) z poręczeniem M. S. (2).

W świetle zapisu § 2 umowy kredyt został udzielony na okres 180 miesięcy, tj. od 7 października 2004 roku do 6 października 2019 roku .

W dniu 25 sierpnia 2016 roku listem poleconym powód wezwał pozwanych do niezwłocznej spłaty zadłużenia jednakże pozwani nie wywiązali się ze zobowiązania .

Zadłużenie na dzień 17 listopada 2016 roku wynosi :

- należność główna 67.200 złotych ;

- odsetki 9.506,12 złotych ;

- koszty 225,00 złotych ;

Wezwanie do zapłaty pozostało bez odpowiedzi .

W świetle zapisu § 13 umowy kredytowej w razie niezaspokojenia swojego roszczenia bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części .

W dniu 8 lipca 2015 roku bank wypowiedział umowę kredytu zaś wypowiedzenie zostało skutecznie doręczone w dniu 17 lipca 2015 roku .

Odpowiedzialność pozwanych wynika więc z zawartej z bankiem umowy kredytowej.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U z 2016r. poz. 1988) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W art. 69 ust. 1 pkt. 6 Prawo bankowe ustawodawca wskazał, że elementem umowy kredytu jest także określenie formy prawnego zabezpieczenia przyjętego do umowy. Zawarcie umowy kredytu przez bank, na podstawie której bank oddaje do dyspozycji kredytobiorcy określoną sumę pieniężną, wiąże się z powstaniem ryzyka braku spłaty kredytu. Mimo oceny zdolności kredytowej (art. 70 Pr.Bank), dokonywanej przez bank przed zawarciem umowy, może się zdarzyć, że nie zostanie on spłacony. Z różnych powodów może dojść do sytuacji, w której kredytobiorca nie wywiąże się ze swojego zobowiązania. Aby zapewnić wtedy odzyskanie środków przez bank, ustawodawca przewiduje możliwość ustanowienia przez kredytobiorcę lub inną osobę (zabezpieczyciela), prawnego zabezpieczenia kredytu (por. np. J. S., Przewłaszczenie, s. 305, tenże, Z., s. 145–147; M. B., Zabezpieczenie kredytów, s. 22; tenże, Problem, s. 1; G. S., Zabezpieczenie kredytów, s. 9 i n.). Zabezpieczenie wiarygodności kredytowej ma zapewnić bankowi zwrot sumy kredytu i przypadających od niej odsetek (M. G., Funkcje, s. 42). Do "zabezpieczenia kredytów" wykorzystywanych jest wiele instytucji prawnych, zarówno uregulowanych przepisami prawa i mających długą historię (np. zastaw, hipoteka), jak i takich, które wytworzyła współczesna praktyka, w tym zwłaszcza bankowa (np. przewłaszczenie na zabezpieczenie, kaucja, blokada) – szerzej zob. G. S., Sytuacja, s. 24; tenże, Funkcja, s. 22. Dzieli się je tradycyjnie na dwie grupy: zabezpieczenia osobiste, w odniesieniu do których odpowiedzialność zabezpieczyciela ma charakter osobisty, a źródłem ewentualnej spłaty jest cały posiadany przez niego majątek, oraz rzeczowe, w zakresie których odpowiedzialność ograniczona jest do określonego przedmiotu majątkowego. Zabezpieczenia osobiste skutkują między stronami, rzeczowe – w większości są skuteczne erga omnes (zob. G. Bieniek, Zabezpieczenie, s. 58). Jak się uważa, podział ten, choć przyjmowany, nie wydaje się w pełni poprawny, niektóre bowiem zabezpieczenia (np. przelew wiarygodności na zabezpieczenie) wykazują cechy, które pozwoliłyby zakwalifikować je do obu z wyróżnionych grup (por. szerzej np. A. S., Zabezpieczenia, s. 161; G. B., Zabezpieczenie, s. 61; M. B., Zabezpieczenia, s. 19; I. H., E. B., Kredyty, s. 98).

Do zabezpieczeń osobistych można zakwalifikować: poręczenie, gwarancję, przelew wiarygodności, przejęcie długu, łączne przystąpienie do długu, weksel i poręczenie wekslowe, ubezpieczenie kredytu, pełnomocnictwo i klauzulę potrącenia. Grupę zabezpieczeń rzeczowych tworzą: zastaw, hipoteka, przewłaszczenie na zabezpieczenie, kaucja gotówkowa, blokada rachunku bankowego, zastrzeżenie własności rzeczy sprzedanej (szerzej na temat niektórych zabezpieczeń zob. np. M. Bączyk, Odpowiedzialność; Z. Radwański, Poręczenie; G. Tracz, Gwarancja; E. Łętowska, Charakter; J. Kukielka, Ubezpieczenie; S. Herma, Weksle; S. Rudnicki, Komentarz; G. Tracz, F. Zoll, Przewłaszczenie). Jak się uważa, katalog zabezpieczeń nie jest zamknięty (M. B., Problem, s. 2–3; G. S., Funkcja, s. 22). Mogą one być bowiem tworzone na podstawie swobody umów, zarówno w grupie zabezpieczeń rzeczowych, jak i osobistych (por. R. Longchamps de Bérier, Zobowiązania, s. 638). Jak wynika z omawianego przepisu, w umowie kredytu strony mają obowiązek jedynie wskazać zabezpieczenie. Jego ustanowienie może nastąpić przed podpisaniem umowy kredytu, jednocześnie lub po tej chwili. W tej ostatniej sytuacji wykorzystanie kredytu (oddanie kwoty kredytu do dyspozycji kredytobiorcy) nastąpi najczęściej dopiero po udzieleniu zabezpieczenia. Możliwe jest także ustanowienie zabezpieczenia (w tym z użyciem kilku jego form), którego wartość przekroczy, nawet kilkukrotnie, wartość kredytu (I. K., G., s. 69 i n.).

Wierzyciel hipoteczny, jakim w przedmiotowej sprawie jest Bank, może mieć dwóch dłużników: osobistego i rzeczowego.

Pozwana M. S. (2) poręczyła zaciągnięty kredyt **stąd ponosi odpowiedzialność za jego spłatę jako dłużnik osobisty**.

Pozwani nie wywiązali się z powyższego ciążącego na nim zobowiązania, czego w toku niniejszego procesu nie kwestionowali.

Wobec powyższego należy uznać, iż powództwo jest w pełni uzasadnione tak co do zasady, jaki i co do wysokości.

Sąd, mając na uwadze sytuację materialną pozwanych, nie uwzględnił ich żądania rozłożenia zasądzonej należności na raty. Rozstrzygnięcie to znajduje swoje prawne uzasadnienie w normie art. 320 k.p.c.

Ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być **stawiana ponad ochronę wierzyciela** w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Dlatego też rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - I Wydział Cywilny z dnia 22 października 2015 r. I ACa 487/15)

Pozwani prowadzą gospodarstwo rolne – zajmują się hodowlą trzody chlewnej. Nie negują należności objętej pozwem. Obecnie pozwany szacuje zadłużenie na kwotę około 900.000 złotych. M. S. (1) zajmuje się także produkcją warzyw wraz z ojcem i jest współwłaścicielem areалу gruntów o obszarze 60 hektarów . Od kwietnia do października pozwany szacuje swój dochód na kwotę od 30.000 złotych- 40.000 złotych miesięcznie .

Biorąc więc pod uwagę sytuację materialną pozwanych, osiągnane dochody w skali miesiąca , a także wysokość kwoty , która pozostała do spłaty **76.931,12 złotych (siedemdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden 12/100)** Sąd nie uwzględnił żądania pozwanych rozłożenia należności na raty .

Wobec powyższego należy uznać, iż powództwo jest w pełni uzasadnione tak co do zasady, jaki i co do wysokości. Dlatego też należało na podstawie art. 496 k.p.c. nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w postępowaniu nakazowym w dniu 11 maja 2017 roku w sprawie **o sygn. akt I Nc 109/17** utrzymać w całości w mocy w stosunku do pozwanych M. S. (1) i M. S. (2) .

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art.481 k.c. i uwzględnił stanowisko powoda w tym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie **art. 98 k.p.c.**